

Tožba, vložena 23. maja 2018 – Carvalho in drugi/Parlament in Svet**(Zadeva T-330/18)**

(2018/C 285/51)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeče stranke: Armando Carvalho (Santa Comba Dão, Portugalska) in 36 drugih (zastopniki: G. Winter, professor, R. Verheyen, odvetnik, in H. Leith, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije, Evropski parlament

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- akte o emisiji TGP ⁽¹⁾ razglasi za nezakonite, ker med letoma 2021 in 2030 dovoljujejo količino toplogrednih plinov, ki za leto 2021 ustreza 80 % emisij v letu 1990 in se zmanjšuje do 60 % emisij v letu 1990 za leto 2030;
- akte o emisiji TGP v delu, v katerem določajo cilje zmanjšanja emisiji TGP do leta 2030 za 40 % ravni emisij iz leta 1990, ter zlasti člen 9(2) Direktive 2003/87/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2018/410, člen 4(2) Priloge I k Uredbi 2018/842 in člen 4 Uredbe 2018/841, razglasi za nične;
- toženim strankam naloži, naj v skladu z akti o emisiji TGP sprejmejo ukrepe, ki zahtevajo zmanjšanje toplogrednih plinov do leta 2030 za od 50 % do 60 % ravni emisij iz leta 1990 ali večje zmanjšanje, za katerega Sodišče meni, da je primerno;
- podredno, če Sodišče ne bo izdalo odredbe in če bo njegova odločba o razglasitvi ničnosti znižanja ravni emisij sprejeta prepozno, da bi bilo mogoče upoštevne določb spremeniti pred letom 2021, tožeče stranke trdijo, da mora Sodišče naložiti, da izpodbijane določbe aktov o emisiji TGP ostanejo v uporabi do določenega datuma, na katerega morajo biti spremenjene v skladu s pravnimi zahtevami višje hierarhije;
- toženima strankama naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo deset tožbenih razlogov.

1. S prvim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za razglasitev ničnosti, se zatrjuje, da mora Unija spoštovati pravila višje hierarhije in tako preprečiti škodo, ki jo povzročajo klimatske spremembe, na podlagi zahteve iz mednarodnega običajnega prava, ki državam prepoveduje povzročanje škode, ter preprečevati škodo na podlagi člena 191 PDEU. Poleg tega mora Unija preprečevati kršitve temeljnih pravic, varovanih z Listino EU o temeljnih pravicah, ki so posledica klimatskih sprememb. Te pravice vključujejo pravico do življenja in telesne celovitosti, pravico do izbire dela, lastninsko pravico, pravice otrok ter pravico do enakega obravnavanja.
2. Z drugim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za razglasitev ničnosti, se zatrjuje, da je Unija glede na vzročno zvezo med emisijo toplogrednih plinov in nevarnimi klimatskimi spremembami odgovorna za sprejetje ukrepov za regulacijo emisij toplogrednih plinov znotraj Unije, da bi se izognila škodi in preprečila kršitve temeljnih pravic.
3. S tretjim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za razglasitev ničnosti, se zatrjuje, da klimatske spremembe že povzročajo škodo in kršijo temeljne pravice ter da bodo imele take posledice tudi v prihodnje. Vse prihodnje emisije toplogrednih plinov bodo zato nezakonite, razen če je tako emisijo mogoče utemeljiti z objektivnimi razlogi in če je Unija emisije skušala zmanjšati, kolikor je to mogoče glede na obseg njenih tehničnih in finančnih zmožnosti.

4. S četrtem tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za razglasitev ničnosti, se zatrjuje, da Unija v zvezi s sprejetjem ciljev, določenih v aktih o emisiji TGP, ne more navesti nobene take utemeljitve, ker:
- cilji dovoljujejo količino emisij, ki bistveno presega pravičen delež EU v proračunu emisij, kot izhaja iz pariškega sporazuma o največjem povečanju globalne povprečne temperature za 1,5 °C ali znatno pod 2 °C;
 - so bili ti cilji določeni, ne da bi toženi stranki preučili obseg tehničnih in finančnih zmožnosti Unije za izvedbo zmanjšanja. Zadevni cilji so bili izbrani bolj kot najcenejša možnost za izpolnitev prejšnjih dolgoročnih emisijskih ciljev, ki so bili pozneje nadomeščeni s pariškim sporazumom;
 - Iz dokazov, ki so toženima strankama dostopni, je razvidno, da je Unija dejansko zmožna izvesti ukrepe, s katerimi bi se toplogredni plini do leta 2030 zmanjšali za vsaj od 50 % do 60 % pod raven iz leta 1990.
5. S petim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da mora Unija spoštovati pravila višje hierarhije in tako preprečiti škodo, ki jo povzročajo klimatske spremembe, na podlagi zahteve iz mednarodnega običajnega prava, ki državam prepoveduje povzročanje škode, ter preprečevati škodo na podlagi člena 191 PDEU. V skladu z Listino EU o temeljnih pravicah se mora tudi izogibati kršitvam temeljnih pravic, ki so posledica klimatskih sprememb, in te kršitve preprečevati.
6. S šestim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da je Unija v zvezi s svojo odgovornostjo za emisijo toplogrednih plinov že prej kršila te obveznosti:
- od leta 1992, ko je bila sprejeta Okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja in je znanje o klimatskih spremembah postalo splošno, je kršila dolžnost izogibanja povzročanja škode;
 - Unija je kršitev dolžnosti povečala v letu 2009, ko sta veljala člen 191 PDEU in Listina EU o temeljnih pravicah;
 - takrat bi bilo nadaljevanje emisij toplogrednih plinov prepovedano, razen če bi bilo tako ravnanje objektivno utemeljeno. Unija ni in ne more trditi, da je raven emisij, ki jo je še naprej dovoljevala v tem obdobju, v skladu z njenimi tehničnimi in finančnimi zmožnostmi zmanjšanja emisij.
7. S sedmim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da Unija s sprejetjem ciljev zmanjšanja emisij v aktih o emisiji TGP še naprej krši svoje obveznosti. Kot je bilo navedeno v tožbenih razlogih, ki se nanašajo na zahtevo za razglasitev ničnosti, akti o emisiji TGP ne zmanjšujejo emisij ter omogočajo nadaljevanje izpustov emisij na ravneh, ki so nezakonite in jih ni mogoče upravičiti.
8. Z osmim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da je kršitev obveznosti Unije dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim se pravice dodeljujejo posameznikom. Unija nima diskrecijske pravice, da zavrne preučitev ali sprejetje ukrepov, ki so znotraj njenih tehničnih in finančnih zmožnosti za zmanjšanje emisij.
9. Z devetim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da so kršitve dolžnosti povzročile nevarne klimatske spremembe, kar je nekaterim od tožečih strank povzročilo premoženjsko škodo in bo tožečim strankam še naprej povzročalo škodo v različnih oblikah.

10. Z desetim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da mora Unija ravnati v skladu s svojimi pravnimi obveznostmi, da emisije zmanjša sorazmerno s svojimi tehničnimi in finančnimi zmožnostmi, kar v skladu z dokazi pomeni, da je treba do leta 2030 zagotoviti zmanjšanje na raven vsaj od 50 % do 60 % ravni emisij iz leta 1990. Tožeče stranke zahtevajo, da Sodišče izda odločbo v zvezi s tem.

(¹) Direktiva (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814 (UL 2018, L 76, str. 3); Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL 2018, L 156, p. 26); in Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL 2018, L 156, str. 1). (Tožeče stranke v tožbi navajajo Uredbi 2018/842 in 2018/841 v različicah, ki ju je Svet sprejel 14. maja 2018 pred podpisom in objavo v uradnem listu.)

Tožba, vložena 1. junija 2018 – Laboratoire Pareva/Komisija

(Zadeva T-337/18)

(2018/C 285/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Laboratoire Pareva (Saint Martin de Crau, Francija) (zastopnika: K. Van Maldegem in S. Englebert, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- razveljavi Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/619 (¹) z dne 20. aprila 2018 o neodobritvi PHMB (1415; 4.7) kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 1., 5. in 6. vrste proizvodov v skladu z Uredbo 528/2012 (²) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep); in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

Tožeča stranka trdi, da je tožena stranka izpodbijani sklep sprejela ob kršitvi Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), sekundarne zakonodaje EU in načel prava EU. Tožeča stranka zato predlaga razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa na podlagi treh tožbenih razlogov:

1. Prvi tožbeni razlog: bistvene kršitve postopka.

- Tožena stranka pred sprejetjem izpodbijanega sklepa ni sledila korakom v postopku, ki bi jim morala. Tožena stranka je kršila bistvena postopkovna pravila iz členov 6(7)(a) in 6(7)(b) Delegirane Uredbe Komisije (EU) 1062/2014 (³), ki bi, če bi jih upoštevala, lahko privedli do drugečnega izida.